strana není takovýmto podmětem majetkových práv, zejména, že není právnickou osobou. Není tu ani korporace, t. j. jednoty osob se jměním, které nikomu nenáležejíc, má sloužiti výhradně k účelům spolkovým, ani neosobního jmění účelového, které zákon uznává jako samostatný podmět práv a závazků. Byť i politická strana jako celek měla význam s hlediska práva veřejného, nelze jí přiznati právní subjektivitu v oboru práva soukromého. Pak ale závazky, jež v jejím zájmu podstupují osoby fysické, postihují dle všeobecných zásad soukromého práva jenom je, neboť nemohly jednati jinak, než na svůj vrub, když strana není právním podmětem. Bezpečnost právního obchodu (styku) vyžaduje, by byly z takovýchto svých jednání právi. V tomto případě jest to žalovaný, který dle toho, co bylo svrchu uvedeno, jednal za svou politickou stranu. Jak se vypořádá s ostatními členy strany, jest otázkou jich vnitřního poměru.

Čís. 5994.

Není závady, by k hlavní součástce firmy, zvolené pro samostatný závod, nebyl připojen dodatek poukazující k dřívějšímu majiteli podniku. Nelze ho však použiti pouze pro firmu odštěpného závodu.

(Rozh. ze dne 4. května 1926, R I 314/26.)

Rejstříkový soud (obchodní soud v Praze) odmítl opověď firmy »Družstvo L. v Praze, zapsané společenstvo s r. o.«, by byl v rejstříku vyznačen odštěpný závod ve Znojmě dle usnesení krajského soudu ve Znojmě ze dne 9. října 1925 do tamního rejstříku společenstevního zapsaný s firmou »Družstvo L. odbočka ve Znojmě, dříve R. W. & Cie.« Rozkladu do tohoto usnesení rejstříkový soud nevyhověl. Důvody: Mimo případ v čl. 21 druhý odstavec obch. zák. naznačený musí firma odštěpného závodu zníti úplně tak, jako firma závodu hlavního. Není-li tedy v místě odštěpného závodu firma téhož znění, což se ani netvrdí, — nesmí firmě odštěpného závodu připojen býti žádný jiný dodatek než »odbočka v....«, poněvadž by jinak jeden a týž podnik existoval pod dvěma různými jmény, pod dvěma různými firmami, a totožnost podniku by ze dvou různých znění firmy nebylo lze zjistiti (čl. 20 obch. zák.). Dle usnesení krajského soudu ve Znojmě ze dne 9. října 1925 byla do tamního rejstříku společenstevního zapsána firma »Družstvo L. odbočka ve Znojmě, dříve R. W. & Cie« jako odštěpný závod firmy »Družstvo L. v Praze, zapsané společenstvo s ručením obmezeným« v rejstříku tohoto soudu zapsané. Podle sdělení krajského soudu ve Znojmě jest však ve skutečnosti v tamním rejstříku zapsána firma »Družstvo L. v Praze, zapsané společenstvo s ručením obmezeným, odbočka ve Znojmě, dříve R. W. & Cie«, takže sice znění firmy hlavního a odštěpného závodu až na dodatek »dříve R. W. & Cie« souhlasí a odpadá tudíž dotyčný důvod odmítnutí zápisu. Avšak přídavek »Dříve R. W. & Cie« do firmy odštěpného závodu pokládá tento soud za nepřípustný nejen z důvodu shora řečeného, nýbrž i vzhledem k ustanovení

§u 4 zákona o společenstvech ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák., dle něhož jména členů společenstva nebo jiných osob do firmy pojata býti nesmí. O převod závodu podle čl. 22 obch. zák. a vyznačení poměru nástupnického se tu nejedná, ze znění firmy hlavního závodu to patrno není a jest proto i z toho důvodu přídavek »dříve R. W. & Cie« do firmy odštěpného závodu nepřípustným. I kdyby konečně mělo se za to, že jde tu o přídavek dle čl. 16 obch. zák., pokládá tento soud rejstříkový i takový dodatek z důvodů uvedených za nepřípustný, nelze proto při zapsané firmě hlavního závodu »Družstvo L. v Praze, zapsané společenstvo s ručením obmezeným« vyznačiti zřízení odštěpného závodu pod firmou »Družstvo L. v Praze, zapsané společenstvo s ručením obmezeným, odbočka ve Znojmě, dříve R. W. & Cie« a proto rozkladu nevyhověno. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil poukázav k jeho důvodům.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Proti usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení prvého soudu, jest v nesporném řízení dovolací rekurs přípustným jen tehdy, je-li napadené usnesení ve zřejmém rozporu se zákonem nebo se spisy, nebo je-li zmatečným (§ 16 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák.). Těchto podmínek zde není a nemohlo býti dovolacímu rekursu vyhověno. Vzhledem k vývodům tohoto rekursu třeba dodati ještě toto: Nejde tu o firmu odvozenou ve smyslu čl. 22 obch. zák., neboť pobočka není vedena pod firmou »R. W. & Cie«, nýbrž pod firmou »Družstvo L. v Praze, zapsané společenstvo s ručením obmezeným, odbočka ve Znojmě«, kde tedy slova »dříve R. W. & Cie« tvoří jen dodatek. Nebylo by závady, by k hlavní součástce firmy, zvolené pro samostatný závod na rozdíl od závodu odštěpného nebyl připojen dodatek poukazující k dřívějšímu majiteli podniku. (Čl. 16 obch. zák.). Použití jeho pro firmu odštěpného závodu brání však předpis čl. 21 obch. zák., dle něhož firmu scil. hlavního závodu, tedy tutéž firmu s případným poukazem k vedlejšímu závodu nutno ohlásiti k zápisu do obchodního rejstříku vedlejšího závodu, takže totožnost firmy jest pravidlem. Výjimku připouští čl. 21 druhý odstavec obch. zák., která má svůj původ v zásadě výlučnosti firmy normované v čl. 20 obch. zák. Zvolený v tomto případě dodatek »dříve R. W. & Cie« jest tedy již sám o sobě nepřípustným, nehledíc ani k tomu, že by i při jeho zařadění až za slova »odbočka ve Znojmě« mohla vzejíti pochybnost, zda se dodatek nevztahuje i na hlavní závod, což by se nesrovnávalo se skutečností.

Čís. 5995.

Není závady, by do firmy nebyl pojat zcela nezávažný dodatek, jenž není s to, by vyvolal omyly.

(Rozh. ze dne 4. května 1926, R I 370/26.)